



ת"פ 7407/01/17 - מדינת ישראל נגד יוסף צבי ברקן

בתי משפט

ת"פ 7407-01-17
07 פברואר 2017

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל
על ידי פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

הנאשם

יוסף צבי ברקן
על ידי עוה"ד יאיר גולן, נחשון שוחט ומשה שיפמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (שתי עבירות); ובעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק (ארבע עבירות).

כתב האישום:

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, החל משנת 1988 ועד ינואר 2014, שימש הנאשם כמדביר מוסמך. במהלך השנים קיבל הנאשם גם "רישיון איוד" המאפשר לו לרכוש ולעשות שימוש בחומרי הדברה הפועלים במצב צבירה של גז.

ביום י"ט בשבט תשע"ד, 20.1.2014, התבקש הנאשם לבצע פעולת הדברה בדירת מגורים של משפחת גרוס בירושלים. הנאשם הגיע לדירה, שם הציגה לו בעלת הבית חדר נגוע בחרקים אותם ביקשה להדביר. הנאשם החליט לעשות שימוש בדירה בשיטת האיוד ובחומר הדברה חקלאי המכונה "פוסטוקסין" והמכיל רעל פעיל מסוג "פוספין", וזאת ביודעו כי מדובר בחומר הדברה חקלאי האסור לשימוש בבית מגורים, שרעילותו גבוהה ובכוחו לגרום למוות. הנאשם השאיר בחדר הנגוע בדירה מאה טבליות המכילות כ-500 גרם חומר פעיל מסוג "פוספין", מתוך כוונה שהטבליות ינדפו גז בחדר הנגוע וישמידו את כל החרקים וביצי החרקים שהיו במקום. כדי למנוע דליפה של הגז הפעיל ליתר חלקי הבית, אטם הנאשם את החדר באמצעות הדבקת סרט דביק מסוג "מסקינגטייפ" על החלון, בית המנורה וסביב הדלת והמנעול, מתוך תקווה שהגז לא ידלוף.

בסמוך לאחר הנחת החומרים ועד ליום 22.1.2014 דלף גז מן החדר הנגוע לרחבי הדירה בה שהו אותה עת שמעון עמוד 1



ומיכל גרוס וארבעת ילדיהם הקטינים, שני הבנים, מ' ו-י' ילידי 27.9.2007 ו- 30.11.2008, אביגיל פסיה ילידת 22.2.2010 ויעל ילידת 23.6.2012.

בבוקר ה-22.1.2014, כ"א בשבט תשע"ד - החודש לפני שלוש שנים, חשו כל בני משפחת גרוס ברע והובהלו לבית החולים. בסמוך לאחר מכן, וכתוצאה מן ההרעלה, נפטרו בנות המשפחה אביגיל ויעל ז"ל, והבנים מ' ו-י' סבלו מפגיעות חמורות ביותר בשריר הלב ואושפזו לפרק זמן ממושך ביחידה לטיפול נמרץ בבית החולים "שערי צדק" בירושלים ובבית החולים "שניידר" בפתח תקווה. שמעון ומיכל נפגעו כתוצאה מההרעלה וטופלו בבית החולים "שערי צדק" בירושלים.

במסגרת הסדר הטיעון, שיפורט להלן, הוסכם על צירוף נספח שבו עובדות מוסכמות נוספות כדלהלן: בתאריך 21.1.2014 בשעות הערב, יממה לאחר ביצוע ההדברה בדירה, סבלו כל ילדי משפחת גרוס מהקאות באופן חוזר ונשנה.

בסמוך לחצות, לאחר שהילדים המשיכו להקיא, הגיעו הורי המשפחה והילדים למרפאת טר"מ ברח' ירמיהו בירושלים. הילדים נבדקו על ידי רופא ושוחררו על אף שההקאות נמשכו, מבלי שנערכו להם בדיקות משמעותיות ומבלי שניתן להם טיפול משמעותי.

למחרת בבוקר בשעה 06:00 התעוררו הילדים וההקאות נמשכו. ההורים נתנו לילדים טיפול באמצעות נרות "פרמין", בהתאם להנחיות רופא מרפאת טר"מ שבדק אותם בלילה.

הסדר הטיעון:

3. כתב האישום הוגש במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יעתרו להטלת עונש מוסכם של מאסר בפועל למשך שלוש שנים, מאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט ופיצוי למתלוננים בסך 200,000 ₪, אשר יופקד עד למועד גזר הדין בתיק.

הצדדים הודיעו כי הפיצוי כבר הופקד.

עוד הוסכם בהסדר, כי לעניין העונש תוגשנה חוות דעת פסיכיאטריות אודות הנאשם, חוות דעתו של ד"ר ירמי הראל מיום 13.7.2014, וחוות דעתו של פרופ' משה קוטלר מיום 21.3.2016.

כמו כן הוסכם על הגשת נספח העובדות המוסכמות, כמפורט לעיל.



הראיות לעונש:

4. מטעם הנאשם הוגשו שני מכתבי המלצה וכן העיד מר אורי וירצבורגר.

מר וירצבורגר, שהיה בעבר מנכ"ל משרד האנרגיה ומנכ"ל מכרות הנחושת בתמנע, וכיום הינו יו"ר הוועד המנהל של מכון לב, העיד כי הוא מכיר את הנאשם כ-60 שנה, מאז היה ילד קטן, וליווה אותו בכל מהלך חייו. הוא העיד כי הנאשם הוא "איש ספר", אדם ערכי מאוד, אדם שבהיותו מדביר פעל גם עבור אנשים שלא יכלו לשלם תמורת עבודתו. כן הוסיף כי הנאשם מטפל במסירות באמו בת ה-96.

במכתב שכתב ד"ר אריה מורגנשטרן, ציין כי הוא מכיר את הנאשם במשך עשרות שנים, מאז היה תלמיד שלו. הוא ציין כי מדובר באדם אמין, טוב לב, היה בעבר עובד אדמה חרוץ, הוא דייוקן ואחראי ושובה לב. עוד כתב, כי הנאשם הוא איש משפחה אחראי. ד"ר מורגנשטרן התייחס במכתבו גם לרעייתו של הנאשם.

במכתב שכתב הרב בנימין לאו, ציין כי הוא מכיר את הנאשם בשבע עשרה השנים האחרונות, מאז הגיע לירושלים בשנת 2000. הוא נעזר בשירותיו של הנאשם להדברה, והכיר אדם ישר, חרוץ, ענייני ומקצועי.

5. במסגרת הראיות לעונש הוגשו, כאמור, שתי חוות דעת פסיכיאטריות. חוות הדעת מתארות את פציעתו של הנאשם בתאונת דרכים בשנת 1993, אז נפגע הנאשם כהולך רגל על ידי אוטובוס. הנאשם נפצע קשה בראשו ובחלקי גוף שונים. כחצי שנה לאחר התאונה החל לסבול מהתקפים אפילפטיים. בחוות דעתו של ד"ר ירמי הראל, שהוגשה מטעם ההגנה, נקבע כי כתוצאה מחבלת הראש, סובל הנאשם מהפרעה קוגניטיבית, בעיקר בתחום התפקודים הניהוליים ובתחום הזיכרון. הפרעה זו באה לידי ביטוי בעיקר במצבים פתוחים ובקבלת החלטות במצבים שיש בהם אי בהירות. להערכת ד"ר הראל, מצבו הרפואי של הנאשם השפיע על שיקול דעתו והחלטתו במהלך האירוע, להערכת חסר של הסיכונים ומשמעות נטילתם. בחוות דעתו של פרופ' משה קוטלר, שהוגשה מטעם המאשימה, נקבע גם כן כי לפגיעת הראש ממנה סובל הנאשם תוצאות שונות, ובהן הערכת חסר של השלכות הסיכונים שהנאשם נוטל במהלך עבודתו. נקבע כי הממצאים הרפואיים עשויים להסביר, לפחות באופן חלקי, את התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע ונטילת הסיכון הבלתי מחושב והבלתי חוקי.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:



6. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לעונש לאירוע נושא כתב האישום. לדבריו, מדובר באירוע קשה. הנאשם הגיע לבית משפחת גרוס לפעילות רגילה, שגרתית מצדו ותמימה מצד משפחת גרוס, לביצוע הדברה. הנאשם השתמש בחומר קטלני במיוחד וגרם למותן הטרגי של שתי הבנות ולפציעה קשה של שני הבנים ושל ההורים. לדברי ב"כ המאשימה, הסדר הטיעון גובש לאחר התדיינות ממושכת בין הצדדים, ולאחר קבלת חוות דעת פסיכיאטריות, האחת מטעם המאשימה והאחרת מטעם ההגנה, שתיהן הוגשו לבית המשפט. לגבי חוות הדעת הפסיכיאטריות ציין כי הן מצביעות על לקויות שונות שיש לנאשם בקבלת החלטות ובהערכת סיכונים, וניתן לכך משקל ממשי בהסדר הטיעון.

לדבריו, משפחת גרוס עודכנה לאורך כל ההליך, וסמכה ידיה על שיקול הדעת של הפרקליטות בכל הנוגע לענישה המוסכמת.

לאור עמדת המשפחה, בשים לב לחומרת העבירה מחד גיסא, ולנסיבותיו של הנאשם מאידך גיסא, ביקש לאשר את הסדר הטיעון.

7. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לאסון הכבד שארע למשפחת גרוס. לדבריו, מדובר בטרגדיה קשה ולא ניתן שלא להזדהות עם כאב המשפחה. לדברי ב"כ הנאשם, מצד אחד, מחייב האינטרס הציבורי ענישה, משיקולי גמול ומשיקולי הרתעה, ומצד שני, מדובר בנאשם שהפיל על עצמו אסון גדול, אדם טוב וישר, אדם תמים שאינו עבריין. לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם משמעות רבה בקביעת מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הביע, בשם הנאשם ובשם באי כוחו, השתתפות בצערם העמוק של ההורים בני משפחת גרוס, ואיחל בריאות שלמה להם ולילדיהם. בנוסף, ציין בהזדמנות זו כי הנאשם מביע חרטה עמוקה ומתנצל לפנייהם בכל ליבו, והודה להורים על העמדה המתונה שגילו בנכונותם לקבל את ההסדר.

לדברי ב"כ הנאשם, מהרגע הראשון קיבל הנאשם על עצמו אחריות, הביע חרטה עמוקה והיה נכון לשאת במחיר. זה היה הבסיס להסכמות שבהסדר הטיעון. לדבריו, הסדר הטיעון משקף את הבנת שני הצדדים באשר לעונש ההולם בהתחשב בנסיבות המקרה. העונש המוסכם מתיישב גם עם רמת הענישה הנהוגה בפסיקה בתיקי הריגה המצויים בתפר שבין גרם מוות ברשלנות להריגה.

ב"כ הנאשם ציין, כי הגם שהענישה נחוצה משיקולי גמול והרתעה כאחד, הרי שהמטרה העיקרית היא הפקת לקחים מהאסון ומניעת הישנותם של מקרים דומים.

הסדר הטיעון מבטא גם את הרצון של כל הצדדים למנוע דיונים והתנצחויות במקרה כה רגיש וקשה, ובסופו של דבר



מדובר, לדבריו, בהסדר טיעון שאינו קל עבור הנאשם, יש בו עונש ממשי, וההסדר ראוי וסביר בנסיבות העניין.

לגבי הנאשם, ציין סנגורו כי מדובר באדם נורמטיבי, אדם טוב לב, רגיש, אדם פשוט ונעדר תחכום, אדם ישר, שאינו רודף בצע אלא בולט בארציותו ובתמימותו. הטעות שגרמה לאסון של משפחת גרוס, למותן של שתי ילדות, היא גם אסונו של הנאשם, והוא נושא את מלוא כובד משקלו ללא קשר להליך המשפטי ולעונש. לדבריו, אין ולא יכול להיות עונש חמור מזה שחוזה הנאשם ויחווה יום יום ולעולם.

הנאשם כיום בן 68 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים; שירת בצה"ל; למד גיאולוגיה באוניברסיטה העברית; עבד כמדריך טיולים וכמגדל דבורים; ומאז 1988 עבד כמדביר מוסמך.

הנאשם לוקח אחריות, מביע חרטה ונכון לשאת בענישה הקשה על כל השלכותיה.

לגבי חוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו, ציין ב"כ הנאשם כי בשנת 1993 היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים, עת נדרס על ידי אוטובוס כהולך רגל. הוא סבל מפגיעת ראש קשה, טופל במחלקת שיקום במשך חודשים, ובהמשך החל לסבול מהתקפי אפילפסיה חוזרים ונשנים. באבחון ניר-פסיכולוגי שבוצע בשנת 1995, נמצאו פגיעה בזיכרון וסממנים של ירידת תפקוד בביצוע מטלות חשיבה, שיש להם ביטוי ברור בקבלת החלטות. בשל פגיעה זו יש לנאשם נטייה לקחת סיכונים לא מחושבים, כשהוא פועל ללא הערכה מתאימה של תוצאות התנהגותו. עוד הביאה הפגיעה לשיפוט לקוי, הנאשם נראה כמי שאינו לומד מניסיונו ועלול למצוא עצמו מעורב באותם קשיים שוב ושוב. צוין, כי מחוות הדעת עולה שהנאשם עצמו אינו מודע לשינוי שחל בו ולמגבלותיו. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם עבר טיפול פסיכולוגי ממושך שהוביל לשינוי מסוים בתפקודו. צוין, כי אילו היה הנאשם נבדק על ידי הרשות המפקחת, היתה הלקות שלו פוסלת אותו מעיסוק בעבודה כמדביר, עבודה הדורשת הערכת סיכונים וקבלת החלטות, כאמור הנאשם עצמו אינו מודע לקשייו.

לדברי ב"כ הנאשם, מבחינת הבניית הענישה וקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב במצבו של הנאשם כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות, הן לגבי הסיבות שהביאו אותו לביצוע עבירה; הן לגבי יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה; והן לגבי יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ולשלוט בו. עוד ציין, כי יש לכך השלכות גם על הקרבה לסייג של אחריות פלילית. ב"כ הנאשם הפנה גם לנספח להסדר הטיעון, לגבי העובדות המוסכמות המופיעות בו. לדבריו, הנאשם קיבל על עצמו אחריות מן הרגע הראשון, אולם הוא אינו האחראי היחיד. הוא האחראי הראשון, הוא יצר את הסיכון, אבל התקיימה שרשרת סיבתית איננה לאחר מכן, כאשר במהלך של יממה וחצי היתה הזדמנות למנוע את האסון אילו נערכו בדיקות וניתן טיפול כנדרש.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה במקרים אחרים, וציין כי העונש המוסכם תואם את רמת הענישה ואינו חורג מתחם העונש



ההולם.

לאור כל האמור לעיל, ביקש לקבל את הסדר הטיעון.

8. הנאשם עצמו ציין, כי מאז האסון הנורא, שהגיע לידיעתו יומיים לאחר שביצע את ההדברה בבית משפחת גרוס, לא התאושש. לדבריו, אין עונש שבית משפט יוכל להטיל עליו, שישווה לכאב שהוא חווה. מאז האירוע, הוא חוזר וחושב שוב ושוב על כך שהיה רוצה לחזור לאחור ולא להשתמש בחומר ההדברה שבו השתמש. לדבריו, הוא עשה טעות איומה המייסרת אותו. הנאשם ציין, כי השתדל לתרום ולעזור כמיטב יכולתו. הוא טעה, הוא אחראי ואשם, והוא צפוי לרצות עונש והוא אמור להיכנס לכלא, דבר שאינו קל מבחינתו. אך הדבר החשוב ביותר בשבילו, הוא לפנות אל בני הזוג גרוס, אותם לא פגש עד היום, לבקש את סליחתם ולהביע הזדהות עם מצבם. לדבריו, אין שעה שבה אינו כואב את האסון שלהם, והוא מבקש להביע הערכה על אופן התנהלותם ולאחל להם שיזכו לחיים מאושרים עם ילדיהם ולא ידעו עוד צער.

דין ומסקנות:

9. לפני כשלוש שנים, ארעה טרגדיה למשפחת גרוס, כאשר הנאשם, מדביר מקצועי אשר פעל בניגוד לחוק, לאחר שהוזמן לביצוע הדברה בבית המשפחה, וביצע פעולות אסורות ומסוכנות ביותר. הוא השתמש בחומר הדברה שנועד לשימוש חקלאי, הוא שם חומר זה בחדר בדירת משפחת גרוס, בשעה שבמקום מתגוררים הורים וארבעה ילדיהם. החומר ששם, שיחרר גז שרעילותו גבוהה ובכוחו לגרום למוות. הנאשם אמנם אטם את החדר, אך התוצאה של מעשיו מעידה על כך שלא היה די באיטום זה כדי להגן על בני המשפחה. הגז דלף מן החדר לרחבי הדירה, יממה לאחר מכן סבלו כל ילדי המשפחה מהקאות חוזרות ונשנות, הם פנו לקבלת טיפול רפואי, אך לא נערכו להם בדיקות משמעותיות ולא קיבלו טיפול משמעותי, ויומיים לאחר מכן הובהלו כל בני המשפחה לבית החולים כשהם חשים ברע.

סמוך לאחר מכן, וכתוצאה מן ההרעלה, נפטרו הילדות אביגיל ויעל ז"ל, שני הבנים סבלו מפגיעות קשות ואושפזו ביחידה לטיפול נמרץ לפרק זמן ממושך, וגם ההורים שנפגעו טופלו בבית החולים. מדובר באירוע נורא, בעקבותיו קופדו חייהן של שתי ילדות קטנות, ונפגעה משפחה שלמה.

10. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל עונש מאסר מוסכם, מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת גרוס, שכבר הופקד בקופת בית המשפט.



11. מטרת הענישה בהליך הפלילי, ככלל, הן, בין היתר, הגנה על הערכים החברתיים שנפגעו, ובמקרה זה קדושת חיי אדם וההגנה על שלום הציבור; גמול; הרתעת היחיד והרבים; ולעיתים שיקום.

תיקון 113 לחוק, קובע שני שלבים בגזירת הדין - קביעת מתחם העונש ההולם, וגזירת העונש המתאים לנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב, בין היתר, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; בנזק שנגרם מביצוע העבירה; בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; במידת השליטה של הנאשם על מעשהו; בקרבה לסייג לאחריות פלילית; ובפסיקה הנוהגת בעבירות דומות. בגזירת דינו של הנאשם יש להתחשב, בין היתר, בנטילת אחריות של הנאשם למעשיו, במאמצי הנאשם לפצות על הנזק שנגרם; בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירה; ועוד.

בהתחשב בכך שלעניין העונש הגיעו הצדדים להסדר טיעון "סגור", תבחן סבירותו של העונש המוסכם ועמידתו במבחנים שנקבעו, לאור נסיבות העניין, מבלי לקבוע מתחם ענישה מדויק, ותוך התחשבות בכלל לפיו בית המשפט לא יחרוג מהסדר טיעון אלא במקרים חריגים.

12. בענייננו, מחד גיסא יש להתחשב לחומרה במהות העבירות בהן הורשע הנאשם - שתי עבירות הריגה, שהעונש בגין עומד על עשרים שנות מאסר, וארבע עבירות של חבלה חמורה, שהעונש בגין כל אחת מהן עומד על שבע שנות מאסר. עוד יש להתחשב לחומרה, בתוצאה הקשה שנגרמה ממעשיו של הנאשם. התוצאה הקשה נבעה מביצוע הדברה על ידי הנאשם בבית מגורים, בחומרים מסוכנים שאינם מתאימים לכך, בשעה שבמקום שוהים בני משפחה, מבלי לתת את הדעת לתוצאות הקשות שעלולות להיגרם כתוצאה מאותה הדברה. הנאשם ביצע את המעשים שלא מתוך כוונה רעה, ואין ספק שאילו היה ער לאפשרות שההדברה תפגע בבני הבית, לא היה נוהג כפי שנהג. הנזק במקרה זה, כתוצאה ממעשיו של הנאשם, היה נזק קשה ביותר - גרימת מותן של אביגיל ויעל ז"ל, פגיעה קשה בשני הילדים האחרים של המשפחה, מ' ו- י', ופגיעה בהורים - הן פגיעה פיזית והן פגיעה נפשית כתוצאה מהאירוע ומתוצאותיו.

חוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו, שופכות במידה מסוימת אור על הרקע למעשיו של הנאשם, שבבסיסו הינו אדם נורמטיבי. מחוות הדעת עולה כאמור לעיל, כי בשל פגיעה של הנאשם בתאונת דרכים לפני למעלה מ-20 שנה, במהלכה נפגע הנאשם בראשו, שיפוטו של הנאשם לקוי והוא עלול לקבל החלטות שגויות ולשגות בהערכת סיכונים, כאשר במקביל הוא אינו מודע למגבלותיו אלה. באמור בחוות הדעת, יש כדי להסביר את התנהגותו של הנאשם, אשר פעל ללא שיקול דעת וללא ראיית התוצאות הקטלניות שבסופו של דבר נגרמו ממעשיו. מבחינה זו, ישנה קרבה לסייג לאחריות פלילית, שיש בה נסיבה לקולא.



לקולא יש להתחשב גם בהודאתו של הנאשם, אשר קיבל אחריות מלאה למעשיו למן הרגע הראשון בו נודעו לו תוצאותיהם. בנוסף יש להתחשב במאמציו של הנאשם לפצות, ככל יכולתו, את משפחת גרוס על הנזק שנגרם, אם כי לא ניתן להחזיר את הגלגל לאחור ולעולם לא ניתן יהיה לפצות על מותן של שתי ילדות רכות בשנים.

13. בנוסף יש להתחשב בעמדת משפחת גרוס, אשר לא התנגדה להסדר הטיעון.

14. מבלי להשוות לאסון הכבד שפקד את משפחת גרוס, אין ספק שהתוצאות קשות גם מבחינתו של הנאשם - אדם נורמטיבי, שהעידו עליו כי הוא איש טוב וישר, אשר ספק אם יוכל לסלוח לעצמו אי פעם על כך שגרם למותן של שתי ילדות ופגע במשפחה שלמה.

15. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב במכלול הנסיבות, לחומרה ולקולה, בהתחשב בענישה במקרים דומים, ולאור עמדת מיכל ושמעון גרוס, כפי שהובאה על ידי ב"כ המאשימה, העונש אליו הגיעו הצדדים בהסדר טיעון הוא עונש הולם ואין מקום לחרוג ממנו.

16. אשר על כן, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל של 3 שנים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 22.1.2014 עד ליום 27.1.2014.

תחילת ריצוי עונש המאסר ביום 21.3.2017. במועד זה עד לשעה 9:00 על הנאשם להתייצב בבית המעצר ניצן, אלא אם ייקבע לו בתיאום מוקדם מקום אחר להתייצבות.

ב. מאסר על-תנאי של 12 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, על סעיפי החוק בהם הורשע.

ג. פיצוי למשפחת גרוס בסך 200,000 ₪. הפיצוי כבר הופקד בקופת בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.



רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת